

[Undervisningsministeren.]

ger dem med ind. Jeg forstår det simpelt hen ikke, og jeg kan også sige, at jeg ikke har prøvet det i de år, jeg har haft med det arbejde at gøre. Jeg har derimod oplevet, hvad en dygtig elevrådsformand kan betyde for en skoles hele atmosfære. Den dygtigste; jeg har haft, er jeg sikker på vil videreføre nogle af tankerne, når han nu snart bliver forstander på Esbjerg højskole.

Men altså: jeg er helt enig i, at der her er et område, hvor vi måske på den forsigtige måde, hvorpå vi altid fra myndighedernes side nærmer os de frie skoler, burde gøre opmærksom på, at det er en naturlig ting, at man, hvor unge mennesker er samlet under disse former, giver dem både medindflydelse og medansvar — og da ikke mindst når de gerne vil have det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Børge Schmidt* til justitsministeren:

„Har justitsministeren under hensyn til den spekulation i handelen med pantebrevsformer, som muliggøres af boligmangelen og renteniveauets højde, planer om ændringer af den 40 år gamle pantebrevsformular, især dennes § 8 a?“

Børge Schmidt: Jeg blev for nogen tid siden ved at læse en kronik i dagbladet Aktuelt af Knud-Erik Ziirsens opmærksom på, at den beskyttelse, man yder en køber, når noget f. eks. købes på afbetaling, ikke gælder ved køb af fast ejendom, og det kan i særlige tilfælde betyde en katastrofe for en ejendomsfører.

Den særlige udformning, pantebrevsformulærens § 8 har, hvori der står, at pantebrevet, hvis kreditor forlanger det, straks er forfaldent til betaling, kan på baggrund af boligmangelen og det høje renteniveau desværre give mulighed for misbrug. Man har f. eks. ude på Amager i et vist område en række mindre gode ejendomme og grunde. Disse sælges, netop grundet på boligmangelen, til relativt høje priser, og de

sælges på den måde, at rente og afdrag skal betales hver måned. En køber, der udsættes for sygdom eller bare et uheld i forbindelse med indbetalingen, kan uhyre nemt risikere, at den købte ejendom sættes til tvangsauktion, og da en sådan køber næsten aldrig har mulighed for at betale det fulde pålydende, som pantebrevet udviser, er alle de indbetalte penge tabt, og sælgeren får en mulighed for at begynde forfra.

Jeg kan ikke se rettere, end at der her er et område, hvor vi burde ændre lovgivningen og forsøge at skabe en bedre beskyttelse for køberen af en sådan ejendom.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Justitsministeriets pantebrevsformular giver i første række mulighed for, at långiver og låntager kan indføje i formulæren, hvad de er blevet enige om. Formulæren indeholder tillige en række trykte bestemmelser, der gælder, medmindre der i den individuelle tekst er indføjet noget andet. Blandt disse trykte normalbestemmelser er den, som hr. Børge Schmidt nævnte, at pantebrevskapitalen er forfalden til betaling, dersom renter eller afdrag udebliver over 7 dage efter forfaldsdag; men uanset hvad der står i den trykte tekst, altså også hvis denne ændres, vil en långiver kunne betinge sig, at der indtræder misligholdelsesvirkninger f. eks. straks eller efter udløbet af en meget kort frist, altså kortere end de 7 dage. Skal der indføres forbud herimod, så er der tale om et indgreb mod aftalefriheden, og det er da ikke nok at ændre pantebrevsformulæren; så skal der en lovændring til.

En ændring af pantebrevsformulæren kan imidlertid alligevel have betydning, idet låntagerens opmærksomhed på grund af den individuelle tekst i pantebrevet henledes på, at der er tale om en fravigelse fra noget sædvanligt. Låntageren har da mulighed for at reagere ved at forsøge at forhandle sig til rette med långiveren om at få den sædvanlige klausul til at udgå eller ved at opgive at få lån hos denne långiver.